Dosarul nr. 5r-434/2025
4-25121837-38-5r-25082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 noiembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierului Doina Condrea
Cu participarea:
Agentului constatator Petru Ciburciu
Petiționarului Mihail Cazacicov

examinând în ședința de judecată publică contestația Mihail Cazacicov, împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025, întocmită de către agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, pe semnele contravenției prevăzute de art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, prin Mihail Cazacicov a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

1. La 16 august 2025, la ora 08:45 min., agentul constatator al agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, a emis decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****), prin care Mihail Cazacicov a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

2. *În fapt*, conform procesului verbal cu privire la contravenție, petiționarul Mihail Cazacicov a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa că la 16 august 2025, ora 08:55, conducînd pe strada din or.Șoldănești, unitatea de transport de model Dacia Loga numarul de înmatriculare ZXF 592, cu barbrizul deteriorat.

3. La data de 18 august 2025, Mihail Cazacicov a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025 prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, deoarece agentul constatator nu a constatat corect fapta și anume în baza art. 228 alin.(7) din Codul contravențional.

4. *Petiționarul Mihail Cazacicov*, în ședința de judecată a solicitat admiterea contestației or la caz nu a fost stabilită încălcarea prevăzută de art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, or la caz el nu a avut careva obiecte amplasate pe parbriz. La momentul întocmirii procesului verbal, el a fost de acord să-i fie întocmit proces verbal cu privire la contravenție în baza art.228 alin.(2) Cod contravențional. Faptul indicat în procesul verbal nu are obiecție indicat din motivul că i-au fost ridicate numerele de înmatriculare, și pentru ai fi returnate a semnat.

5. *Agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu*, în instanţa de judecată a solicitat respingerea contestație contestației, or s-a stabilit cu certitudine că parbrizul era deteriorat și prin urmare diminuează cîmpul vizual al conducătorului. Mai mul că și aparatul de casă era plasat pe torpedou.

Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

6. Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025 a fost depusă de către petiționar la 18 august 2025, adică cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, în condițiile imposibilității probării datei exacte a recepţionării deciziei recurate.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Mihail Cazacicov a fost sancționat în art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul săvârșirii, constituie contravenție, ***Exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafeţele de geam ale portierelor din faţă <u>umbrite</u> ori <u>pe care sînt amplasate diferite obiecte</u>, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere***.

7. *În drept*, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul comiterii contravenţiei şi la adoptării deciziei de sancţionare, contravenţiile prevăzute la art. 229 din acelaşi cod se constată şi se examinează de către poliţie.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

9. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

10. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitorului/petiționarului, petiționarul fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, fapt neinfirmat de ultimul în contestație.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului totuşi i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă petiționarul nu a semnant în cadrul rubricii nominalizate.

11. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În concluzie, instanţa mai atestă că neconsemnarea în proces a altor date insignifiante, conform art. 443 din Codul contravenţional, în privinţa cărora nu au existat obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă atingere directă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la apărare sau de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază alte eventuale neajunsuri admise de către agentul constatator, ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

12. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu invocă temeiuri de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, însă consideră în aspect substanţial că acesta nu este vinovat în comiterea faptei imputate şi fapta incriminată nu se confirmă prin probe pertinente.

13. În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

14. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator, fiind adoptată o deciziei de sancţionare în baza art. 228 alin.(7) din Codul contravențional.

15. Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a *procesului verbal cu privire la contravenție* şi *altor probe acumulate*, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenție*, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, *procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicaţiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional*, *declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile*, *înregistrările audio sau video*, *fotografiile*, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

16. În concordanţă cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanţa relevă că agentul constatator a încadrat acțiunile petiționarului în baza art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, care prevede răspunderea pentru ***exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafeţele de geam ale portierelor din faţă umbrite ori pe care sînt amplasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere.***

Încălcînd prevederile pct.121 lit.e) din Regulamentul circulaţiei rutiere, care prevede că, este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care: e) parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sînt umbrite, contrar prevederilor punctului 122 subpunctul 6) litera e) din prezentul Regulament.

La caz instanței de judecată nu au fost prezentate careva probe precum că, parbrizul de la automobilul condus de pentiționar era umbrit sau au fost plasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere.

Cu toate acestea instanța de judecată reține că, fapta reținută de agentul constatator este că, petiționarul Mihail Cazacicov la 16 august 2025, ora 08:55, conducînd pe strada din or.Șoldănești, unitatea de transport de model Dacia Loga numarul de înmatriculare ZXF 592, ***cu barbrizul deteriorat***.

La caz a fost anexat o imagine foto a automobilului de model Dacia Loga numarul de înmatriculare ZXF 592, unde lîngă chipiu este acea fisură a parbrizului, însă instanța vizualizînd imaginea dată nu stabilește careva fisuri.

Totodată agentul constatator a anexat o prescripție din 24.07.2025, eliberată BTA-25 care prestează servicii de taxii, din care rezultă că au fost depuistate 3 automobile, însă din această prescripție nu rezulta că aceasta se rferă la automobilul de model Dacia Loga numarul de înmatriculare ZXF 592.

În acest sens , instanța de judecată reține că, agentul constatator urma să califice acțiunile petiționarului în baza art. 228 alin.(2) din Codul contravențional, care prevede răspunderea pentru **Exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice interzisă prin regulile de circulaţie rutieră, cu excepţia vehiculelor avînd defectele menţionate la alin.(1).**

Iar art. 228 alin.(1) din Codul contravențional, prevede răspundere pentru **Exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frînare sau în mecanismul de direcţie, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizaţia de rigoare.**

Instanța de judecată constată că la materialele procesului contravențional prezentat în original instanței nu se regăsesc nici o probă care ar demonstra faptul că Mihail Cazacicov ar fi comis contravenția prevăzută de art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, fapt doar dedus de agentul constatator, în lipsa unei cercetări obiective.

Mai mult cu atît, din imaginea foto prezentată de petiționar nu se constată diminuarea cîmpul vizual al conducătorului.

17. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Concomitent, instanţa iterează că, loialitatea procesuală reprezintă o obligație a celor care participă la aflarea adevărului în orice mod, indiferent de poziția procesuală pe care o au *(la caz a agentului constatator)*, de a se comporta corect, fiindu-le interzis celor care administrează probe să utilizeze procedee incorecte, trucuri sau stratageme, această reglementare fiind configurată în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia se stabilește că există o lipsă de loialitate dacă organul judiciar folosește procedee neconforme cu principiile fundamentale ale ordinii juridice în vederea obținerii de probe, iar prin urmare va echivala cu un tratament arbitrar şi în final va cauza alterarea adevărului real pe care un judecător trebuie să îl stabilească.

18. Consecutiv, instanţa statuează că făptuitorul invocă consecvent faptul că nu a comis fapta incriminată atât în contextul audierii în faţa instanţei de judecată (*or alte la data constatării faptei agentul constatator nu a audiat petiționarul*), poziţie care coroborează cu probele administrate de agentul constatator, or mai mult, fiind întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie la un interval atît de scurt după comiterea faptei.

În acest mod, poziţia petiționarului are o valenţă mai sigură faţă de argumentele acuzării, care avea obligaţia diligentă de a verifica cauza sub toate aspectele în mod obiectiv, iar suplimentar, instanța reiterează că în conformitate cu par. 15 și 17 din cauza *Marius Haiducu și alții împotriva României* din 13 martie 2012, se subliniază despre necesitatea instanțelor

naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura contestatorilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția.

Astfel, în opinia instanţa, în situaţia în care instanţa va decide şi va motiva prin neîncrederea în anumite elemente de probă sau argumente ale unei părţi, pe care nu le-ar considera credibile şi să se bazeze mai mult pe altele, la caz pe presupunerile formale ale acuzării, care sunt rigide şi superficiale, va afecta esenţial procedura în cauză prin inechitate sau arbitrarietate, fapt care nu poate fi admis de instanţă, în situaţia în care apărare a prezentat versiuni credibile, însoţite de probe autentice în acest scop.

19. Prin urmare, având în vedere că la materialele cauzei contravenționale nu sunt anexate probe care să fi avut un caracter cert în sensul acuzării persoanei sau sunt incomplete, instanța de judecată constată că acestea lasă loc de nesiguranță în privinţa vinovăţiei contravenientului, fapt care impune a se da eficienţă regulii potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea contravenientului (in dubio pro reo)”*.

Respectiv, instanţa nu va statua arbitrar în privinţa aprecierii vinovăţiei unei persoane, care nu recunoaşte comiterea faptei incriminate, în lipsa unor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susţinerea sau explicarea acuzării şi doar în prezenţa constatărilor personale ale agentului constatator.

20. Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61), iar tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

21. Prin urmare, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, cu anexarea unor probe formale, în lipsa unei constatări personale de către agentul constatator, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franței*, 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

22. În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al INSP, Ion Gîrlea a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție şi probe vădit evazive, fără să anexeze *de facto* alte probe, inclusiv materiale care ar putea furniza detalii eficiente cu referire la cazul incriminat petiţionarului.

23. Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe *baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

24. În acest context, instanța conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, în temeiul cărora instanţa constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției şi din acest considerent, în ceea ce privește starea de *fapt constatată şi incriminată conform art. 228 alin.(7) din Codul contravențional*, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului, şi respectiv nu există.

25. În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

26. Pe cale de consecinţă, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația depusă de Mihail Cazacicov împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025, adoptată de către agentul constatator al IP Șoldănești, Petru Ciburciu, pe semnele contravenției prevăzute art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, prin care petiţionarul a fost sancţionat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

27. În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395, 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de Mihail Cazacicov.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 505682 (*****) din 16 august 2025, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, prin care Mihail Cazacicov a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Mihail Cazacicov, IDNP ***** pe semnele contravenției prevăzute de art. 228 alin.(7) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**